



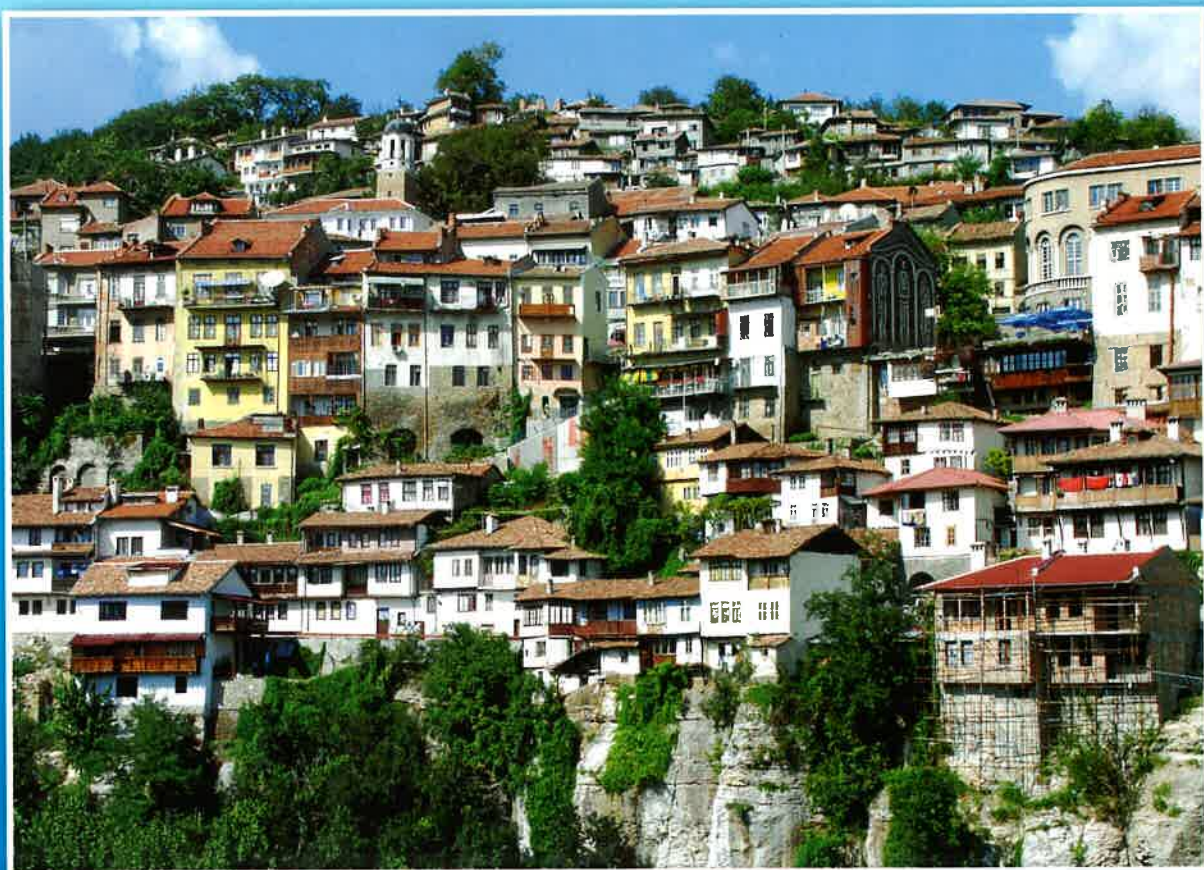
ИЗДАТЕЛ

БМКМ

НАУЧНО СПИСАНИЕ ЗА КНИГАТА

година IX

2007 / брой 1-2



В броя:

- Основаване и първи стъпки на университетско издателство "Св. св. Кирил и Методий"
 - Книгата - изключената илюзия
- За библиографското цитиране, библиографите и цитиращите
 - Една юбилейна равносметка
- Национална кръгла маса за освобождението на Златарица
 - Вестник "Янтра днес" през годините
- Подстъп към историята на родното книгоиздаване

ДИРЕКТОР

проф. д-р ик.н. Стоян Денчев

РЕДАКЦИОНЕН СЪВЕТ

Главен редактор

доц. д-р Лъчезар Георгиев

Зам.-главен редактор

доц. д-р Петър Парижков

проф. д-р Иван Харалампиев

доц. д-р Стефан Коларов

доц. д-р Атанас Дерменджиев

доц. д-р Мария Младенова

Технически редактор

Райна Карабоева

Коректор

Цветанка Рашкова

Графичен дизайн

Стефан Василев

Научни консултанти

проф. д-р Ани Гергова

проф. д-р Анчо Калоянов

ISSN 1310-4624



5000 Велико Търново

ул. „Теодосий Търновски“ № 2,
ВТУ „Св. св. Кирил и Методий“



1784 София

бул. „Цариградско шосе“ № 119

Специализирано висше училище по
библиотекознание и информационни технологии



ИЗДАТЕЛ

НАУЧНО СПИСАНИЕ ЗА КНИГАТА

ГОДИНА IX, № 1-2, 2007

ВЕЛИКОТЪРНОВСКИ УНИВЕРСИТЕТ

„СВ. СВ. КИРИЛ И МЕТОДИЙ“

СПЕЦИАЛИЗИРАНО ВИСШЕ УЧИЛИЩЕ

ПО БИБЛИОТЕКОЗНАНИЕ И ИНФОРМАЦИОННИ ТЕХНОЛОГИИ

СЪДЪРЖАНИЕ

НАПУСНА НИ НЕОБИКНОВЕН ЧОВЕК С ВИСОК ДУХ, ВЪЗРОЖДЕНСКА ВИТАЛНОСТ И ВРОДЕНО БЛАГОРОДСТВО	2
ПУБЛИКАЦИИ на доц. д-р Петър Парижков през периода 2001–2005 г.	4
Доц. д-р Лъчезар Георгиев ОСНОВАВАНЕ И ПЪРВИ СЪПКИ НА УНИВЕРСИТЕТСКО ИЗДАТЕЛСТВО „СВ. СВ. КИРИЛ И МЕТОДИЙ“	6
Д-р Николай Палашев ФУНКЦИОНАЛНО ДВИЖЕНИЕ НА ИНФОРМАЦИЯТА ПРИ КОРПОРАТИВНИТЕ КОМУНИКАЦИИ	24
Ас. докт. Марина Маринова КНИГАТА – ИЗКЛЮЧЕНАТА ИЛЮЗИЯ (Непоносимата грозота на „Квазимодо“)	29
Ас. Теодор Иванов ЗА БИБЛИОГРАФСКОТО ЦИТИРАНЕ, БИБЛИОГРАФИТЕ И ЦИТИРАЩИТЕ	33
Ст. н. с. д-р Цветанка Панчева ЕДНА ЮБИЛЕЙНА РАВНОСМЕТКА (Нова библиография за дейността на издателство „Просвета“)	44
Степа Асенова НАЦИОНАЛНА КРЪГА МАСА ЗА ОСВОБОЖДЕНИЕТО НА ЗЛАТАРИЦА	46
Таня Йорданова ВЕСТНИК „ЯНТРА ДНЕС“ ПРЕЗ ГОДИНИТЕ	47
СТУДЕНТСКО ТВОРЧЕСТВО ОТ СВУБИТ	49
Доц. д-р Лъчезар Георгиев, Тодор Билчев ЦЯЛОСТНИЯТ ЗАВЪРШЕН ПОРТРЕТ НА ФИЛИП ТОТЮ, ОТРАЗЕН В ДВЕ КНИГИ ЗА НЕГО	67
Доц. д-р Евгения Русинова ПОДСЪП КЪМ ИСТОРИЯТА НА РОДНОТО КНИГОИЗДАВАНЕ	69



НАПУСНА НИ НЕОБИКНОВЕН ЧОВЕК С ВИСОК ДУХ, ВЪЗРОЖДЕНСКА ВИТАЛНОСТ И ВРОДЕНО БЛАГОРОДСТВО

На 13 март 2007 г. внезапно ни напусна доц. д-р Петър Парижков – зам.-главен редактор на сп. „Издател“, дългогодишен преподавател по книговедски дисциплини в СВУБИТ – София и катедра Библиотекознание и масови комуникации при ВТУ „Св. св. Кирил и Методий“, директор на издателство „За буквите – О писменехъ“. Горестта на близки и колеги е неизмерима, защото от този динамичен, ожесточен, егоистичен свят си отиде човек, който се явяваше своеобразен контрапункт на низкото, пошлото и посредственото и му противопоставяше високия си дух, възрожденската си виталност, вроденото си благородство.

Ние, които го познавахме и работихме рамо до рамо с него в полза на българската книжовност, знаем каква позитивна енергия носеше той в себе си. И наистина, доц. д-р Петър Парижков бе заразяващ пример за колеги, студенти и докторанти с високите си критерии и стремежа към съвършенство в професията, удивлявахме се на младежкия ентузиазъм, с който той изследваше родното книжарство и книгоиздаване. Познавахме го още и като отличен специалист, познавач на издателските дела, на редакционния процес, на майсторството при списването на вестника с културна проблематика, каквото бе под негово ръководство периодичното издание „За буквите“. Свикнали бяхме с неговите инициативи за укрепването и утвърждаване мястото на българската книга и родната издателска дейност не само в национален, но и в международен мащаб. Благодарение на неговата неутолима предприемчивост и находчивост бе учредено и започна да функционира издателството на СВУБИТ – една отколешна мечта и необходимост; издателство, което под негово ръководство реализира

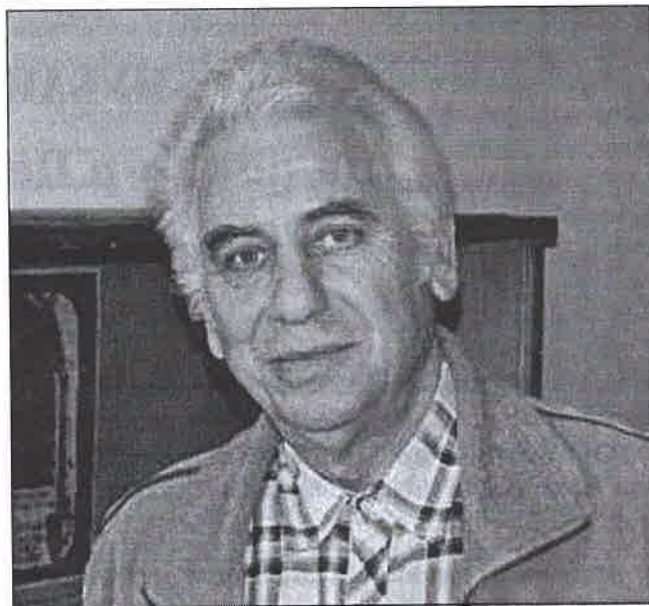
ценна научна и учебна литература, налагайки традицията за издаване Трудове на СВУБИТ (на които бе и главен редактор), на солидни научни сборници, каквито бяха: „Книгата: бъдеще време в миналото?!“ (2004), „Книгата и националната идентичност“ (2005) и „Книгата и безкнижната цивилизация“ (2006), събрали докладите от трите големи научни конференции с международно участие за 1 ноември – Деня на будителите, през 2003, 2004 и 2005 г. Под негово ръководство беше подложен на комплектуване и поредният сборник от научната конференция за 1 ноември 2006 г. С великолепен дух, типичната закачлива усмивка в ъгълчетата на устните и достолепни маниери на някакъв мъдрец, малко поуморен, но бодър и малко замислен, той насърчаваше участниците, кимваше одобрително на по-младите, шегуваше се с колеги и приятели – такъв сме го запомнили през тази есен на 2006-та за Деня на будителите в НДК – София. Знаехме колко е напреднал с научните изследвания за професурата си, знаехме за препятствията към нея, но и това, че е вече на големия и успешен финал. И че ако не се случи нещо, той ще получи напълно заслужено това високо звание. Малко по-късно, когато вече не беше сред нас, прочетохме част от неговото голямо изследване, събрано в отлично аргументираната и стойностна студия, която излезе в том 5 от Трудове на СВУБИТ под заглавие „Съвременният ракурс и инструментариум на книговедските изследвания върху книгоиздаването и книгопечатането в България“ (с. 363–418). И си казахме, че въпреки нерадостната съдба мисията му за българската книга до голяма степен е била осъществена. И в това има божествен промисъл, който навярно идващите след нас подобаващо ще оценят,

пристъпвайки към един по-цялостен портрет на книговеда и приятеля – дали по време на някоя предстояща научна конференция в негова памет; дали чрез едно цялостно издаване на последното му научно произведение; а може би и чрез една биобиблиография, която ние всички, които го познаваме, ценяваме и уважаваме, му дължим.

Ние от „Издател“ често сме се питали – откъде приятелят и колегата Парижков намира сили, енергия и виталност за своята необикновена мисия? Сядали сме понякога на чаша питие не за да бистрим политиката и да обсъждаме клюките във нашите вузове – той не обичаше политическите интриги и смяташе, че народът ни не заслужава многострадалната си участ, дори неведнъж подхвърляше, че за хала му днес са виновни силните на деня, пропити от себичност и алчност; не обичаше да обсъжда колеги или ако говореше за някого, със снизходителна усмивка отминаваше и големи недостатъци; склонен бе да прости и на недоброжелателите си, които не разбраха колко стойностен човек бе и колко низко падат с интригите срещу личността му. Обсъждахме профила на списанието, трудностите по финансирането, привличането на млади автори, на солидни имена, качествено му оформяване и проблемите при отпечатването. И, разбира се, той не пропускате да каже, че ще отдели и време за поредната авторска статия, въпреки необикновено голямата си служебна ангажираност.

Доц. д-р Петър Парижков бе сред първите сътрудници на списание „Издател“; нещо повече, той насърчаваше неговото редовно списване, виждайки в негово лице осъществяването на един реален проект за институционализиране на издателската дейност и интеграцията на съвместните дейности между катедрите *Книга и общество* при СВУБИТ и *Библиотекознание и масови комуникации* при Стопански факултет на ВТУ „Св. св. Кирил и Методий“, където бе сред най-обичаните преподаватели, вдъхващ и респект, но и ерудиция, излъчващ магнетично обаяние, заради което печелеше всеобщите симпатии на студенти, преподаватели и служители.

Сред обществено-книжовните приноси на доц. д-р Петър Парижков се открояват и завинаги ще останат изследванията му за българското книжарство и издателско дело с двата тома на „Апостоли на книгата“ (1984; 1986), както и съставителството, редакцията и авторското му участие в сборника документални очерци „Въз-



рожденски книжари“ (1980) – с уважение си представяме прекрасно написаните му очерци за книгоразпространителите и книжарите Стефан Гидиков, за Иван Денкоглу, за сподвижниците на Хр. Г. Данов – Григор Божков, Христо Трувчев, Нягул Д. Бояджийски, Константин П. Босилков, за цариградския печатар и книжар Тадей Дивитчийан, за книголюбците братя Константин, Лука и Гаврил Моравенови, за родолюбивата дейност на свищовското читалище, за благодетелите на библиотеката при Габровското класно училище Априлов и Палаузов. През 1985 г. Петър Парижков става инициатор, съставител и редактор при издаването на сборника „Отец Матей Преображенски“ – да си припомним неговата великолепна статия „Колко дивен е този скиталец!“ (с. 6–16). Впечатляващо е участието на доц. д-р Петър Парижков с десетки статии в солидната енциклопедия „Българска книга“ (2004), в списание „Архив за поселищни проучвания“, в последните годишници на сп. „Издател“.

Всичко това представя пред нас една неуморна творческа личност. Трудовете му, уверени сме, завинаги ще останат в научния фонд на книговедските изследвания. Делото му ще се помни като блестящ пример за всеотдайност на един истински родолюбец, на един голям радетел в „полза роду“ и за нашата книжовност – пример, който днес, в дни на изпитания за народ и държава толкова ни е необходим...



ПУБЛИКАЦИИ

на доц. д-р Петър Парижков

през периода 2001–2005 г.

2003 г.

От „Летоструй“ до „Книжарски известия“. Щрихи към портрета на Янко Ст. Ковачев – съдружник на Христо Г. Данов. // Издател, V, 2003, № 1-2, с. 16-19.

Издание от европейска величина. Сп. „Българска книга“, ян. – септ. 1930 г., ред. Тодор Боров, издател Т. Ф. Чипев. // Издател, V, 2003, № 3, с. 26–29.

Спорът е стародавен... [Издаване в дискусиата „Кирилица или латиница във виртуалното и в реалното пространство“. // Издател, V, 2003, № 4, с. 5.

Радетел от възрожденско потекло. Книжарското и издателското поприще на Тодор Икономов. // Библиотека, X, 2003, № 1-3, с. 82–85.

Полифункционалният модел на българската възрожденска книжарница. // Трудове на КБИТ, т. 2, 2003, с. 183–189

„Черноработници“ за духовната пробуда на народа. Щрихи към социалнопсихологическия портрет на българския книжар от епохата на Възраждането. // Трудове на КБИТ, т. 2, 2003, с. 213–222.

2004 г.

Българска книга. Енциклопедия. Съст. Ани Гергова. С.-М., 2004. – Общо 157 статии от П. Парижков по отделни рубрики

Българското възрожденско книжарство в социокултурен аспект.

// Последите на българската книга. Описи. Находки. Библиология. Национален колоквиум, посветен на 100-годишнината от рождението на д-р Маньо Стоянов. – Пловдив, 2004, с. 189–201.

Публикациите на Ценко Цветанов в сп. „Българска книга“ /1930/. // Ценко Цветанов и българската книжовна култура. Национална научна конференция, посветена на 100-годишнината от рождението му. – София, 2004, с. 56–61.

„Лъчите на просветата и националното съзнание...“. Дейността на книжарите и книгоиздателите Христо Г. Данов, Драган В. Манчов, Арсений Костенцев и Тодор Ф. Чипев през погледа на Иван Вазов. // Живот сред книгите. Юбилеен сборник в чест на 85-годишнината на проф. д-р Елена Савова. – София, 2004, с. 312–315.

Зараждане, функционална ориентация и развитие на книжарството по българските земи през XIII–XVIII в. // Трудове на СВУБИТ, т. 3, 2004, с. 197–208.

Мост духовного общения. Русский книжный магазин И. Д. Сытина и А. С. Суворина в Софии / 1910 г./ // Книга и мировая цивилизация. Материалы Одиннадцатой международной научной конференции по проблемам книговедения. Москва, 20–21 апреля 2004 г. – Москва, т. 2, 2004, с. 268–270.

Платон като четиво за извънземни. // Книгата: бъдеще време в миналото?! Национална научна конференция, София, 1 ноември 2003 г. – София, 2004, с. 46–50.

„Кирила философа и учителя словенского, сиреч българского...“. Българинът от XVI в. Яков Крайков възвръща спомена за Светите братя просветители. // За буквите – О писменехъ. Кирило-Методиевски вестник, XXVII, 2004, № 18, с. 10.

11 май в Робърт колеж. Със слово за Светите братя Кирил и Методий, произнесено на празника 11 /24/ май 1874 г. в цариградския Робърт колеж, д-р Джордж Уошбърн насърчава младите българи да служат на отечеството си. // За буквите – О

п и с м е н е х ъ. Кирило-Методиевски вестник, XXVII, 2004, № 18, с. 12.

Два просветителни факела. Родолюбивата мисия на възрожденските книжари [Христо Г. Данов и Драган В. Манчов]. // За буквите – О писменехъ. Кирило-Методиевски вестник, XXVII, 2004, № 19, с. 22.

Възрожденската книгопечатна продукция във функционално-тематичен разрез. // Издател, VI, 2004, № 2, с. 12–15.

„За повдигането и напредъка на книжарската търговия...“. Първият събор на книжарите у нас в Пловдив през 1897 г. в оценката на съвременници. // Издател, VI, 2004, № 3, с. 24–27.

Мисия в попрището на културата. Страници от историята на Книжарския съюз в България / 1923–1948/. // Издател, VI, 2004, № 4, с. 23–29.

Книгоиздателят Иван Коюмджиев. // Библиотека, XI, 2004, № 2, с. 41–43.

Похвално слово за „Библиотека“. // Библиотека, XI, 2004, № 2, с. 5–6.

Книгата като модел на Вселената. [Разговор на доц. д-р Д. Правдомирова с доц. д-р П. Парижков по повод 60-годишнината му]. // Библиотека, XI, 2004, № 3-4, с. 60–64.

Енциклопедичната традиция в българското книгоиздаване. // Библиотечното сътрудничество – настояще и бъдеще. Идеи и проекти за изследвания в областта на писмените комуникации. XIII национална научна конференция, София, 5-6 юни 2003 г. – София, 2004, с. 154–160.

2005 г.

Приноси за българската духовна пробуда. Печатарите арменци в Цариград през Възраждането. // За буквите – О писменехъ. Кирило-Методиевски вестник, XXVIII, 2005, № 20, с. 21.

Светлината на словото българско. Преди 150 години Христо Г. Данов запалва факела на своята родолюбива дейност. // За буквите – О писменехъ. Кирило-Методиевски вестник, XXVIII, 2005, № 21, с. 23

Книголюбие с национални измерения. Приносите на културно-просветни и благотворителни организации и на отделни личности за разпространението

на книгата в епохата на Българското възраждане. // Трудове на СВУБИТ, т. 4, 2005, с. 223–236.

Думи на възхита и благодарност. Петко Р. Славейков и Пенчо П. Славейков за делото на Христо Г. Данов и Драган В. Манчов. // Трудове на СВУБИТ, т. 4, 2005, с. 267–272.

Книга и духовен градеж. // Книгата и националната идентичност. Втора научна конференция, София, 1 ноември 2004 г. – София, 2005, с. 106–111.

Да възкресим апостолското начало у книжари и книгоиздатели. [Изказване в дискусиата „На изчезване ли е четящият човек?“ във Втората научна конференция „Книгата и националната идентичност“, София, 1 ноември 2004 г.]. // Книгата и националната идентичност... – София, 2005, с. 407–409.

Книгата – Ноевият ковчег на третото хилядолетие. // Библиотеки, четене, комуникации. Съдбата на българската книга. Национална научна конференция, Велико Търново, 25-26 ноември 2004 г. – Велико Търново, 2005, с. 11–16.

„Да доставя на читающата публика средства за прочитание...“ Дейността на Свищовското народно читалище в полето на българската книжнина през Възраждането. // Издател, VII, 2005, № 2-3, с. 38–42.

„... От голяма важност за сичкий българский народ.“ Книжарницата на Драган В. Манчов в Свищов през Възраждането. // Архив за поселищни проучвания, X, 2005, № 1-2, с. 94–99.

Настоящият списък ни бе предоставен от приятели на доц. д-р П. Парижков. Съставен е от самия него и носи дата 30 ноември 2005 г. С увереността, че ще бъде полезен за по-роностранното библиографско осветляване на личността му, го предлагаме на нашите читатели. Надяваме се списъкът да е и от полза за бъдещи книговедски проучвания, така и за по-пълно илюстриране на творческия път на един учен-книговед, допринесъл за родното книгознание и историята на българското книгоиздаване.

Издател





ОСНОВАВАНЕ И ПЪРВИ СЪПЪККИ НА УНИВЕРСИТЕТСКО ИЗДАТЕЛСТВО „СВ. СВ. КИРИЛ И МЕТОДИЙ“

Доц. д-р Лъчезар Георгиев

Първото официално сведение за новата издателска структура откриваме в протокола на Академическия съвет на ВТУ „Св. св. Кирил и Методий“ от заседанието, проведено на 18 март 1991 г. По точка IV, разни, параграф 8 „За създаване на Университетско издателство“, докладва доц. Иван Радев. Решението е: „Да се създаде Университетско издателство като самостоятелно звено в структурата на Великотърновския университет¹.

До създаването на издателството не се стига веднага. Обявен е конкурс за директор. Проведен през есента на 1991 г., той не дава резултат. Кандидатите не са одобрени. Решено е конкурсът да се преобяви. Провеждането му е насрочено за 12 февруари 1992 г. В комисията влизат авторитетни преподаватели и специалисти по университетско книгоиздаване – ректорът доц. д-р Владимир Попов, заместниците му по учебната работа доц. д-р Иван Харалампиев и по научноизследователската дейност доц. д-р Иван Стоянов, заедно с двама представители от ръководството на Университетско издателство „Св. Кл. Охридски“ – главния редактор В. Радев и зам.-главния редактор Гр. Атанасов. Този път резултатите са насърчителни. От шестимата кандидати двама са допуснати до втория тур. Представилият се на първо място Лъчезар Георгиев (авторът на настоящата публикация) е назначен за началник на отдел „Планово-административен“, а класираният на второ място инж. Мариан Кенаров е определен за началник на отдел „Производствен“. Решението на комисията е далновидно, тъй като с един конкурс се привличат двама специалисти, които да организират издателството и да положат основите му на професионална основа. Вестникът

на академичната общност „Семинар“ отбелязва в брой 5, 1992 г.: „За разлика от първия конкурс за директор на университетското издателство, вторият приключи с повече от очаквания резултат – докато сред първите кандидати не беше избран нито един подходящ, вторият конкурс беше спечелен... от двама кандидати. Изправено пред дилемата Лъчезар Георгиев или инж. Кенаров, ректорското ръководство се опита да я разреши чрез гласуване на ректорския съвет. Поради плурализма в мненията на членовете на ректорския съвет, този начин на разрешаване се оказа двойно по-ефикасен. В крайна сметка решението на ръководството е издателството да бъде управлявано от двама директори.

Лъчезар Георгиев е назначен като началник на административно-планов отдел, а инж. Мариан Кенаров – като началник производствен отдел. Заместник-ректорът по научноизследователската дейност, г-н Иван Стоянов, е убеден в сполучливостта на това решение, тъй като, според него, по този начин идеално могат да се съчетаят разностранните качества на двамата директори.

С управлението на издателството ще се заеме и издателският съвет, който предстои да бъде избран. Академическият съвет вече гласува броя на членовете на издателския съвет – девет хабилитирани преподаватели, разпределени по квоти между отделните факултети на базата на кадровия потенциал. Формираният се издателски съвет трябва да избере директор на съвета.²

Първата щатна длъжност е на началника на отдел „Планово-административен“. Назначението е

извършено още на 4 март 1992 г. В края на март е назначен и началникът на отдел „Производствен“.

Започват и първите стъпки към формирането на обща управленска структура на издателството. В заседание на Академическия съвет на 13 април 1992 г. са избрани членовете на Издателския съвет проф. д-р Иван Радев, проф. д-р Иван Димов, проф. Никола Хаджитанев, доц. д-р Марга Георгиева, доц. д-р Людвиг Селимски (тъй като заминава на работа в чужбина, от 28 октомври 1992 г. на негово място е избран доц. д-р Иван Харалампиев), доц. д-р Гено Генов³. Съгласно статута на издателството, приет на 29 юни 1992 г. от Академическия съвет, членове на Издателския съвет са и двамата началници на отдели в издателството. В т.4.6 „Приемане и обсъждане статута на издателството“⁴ е записано: „Издателството е звено към ВТУ с временен статут и се подчинява, докато стане самостоятелно звено на ВТУ“⁵.

В т. 6 от заседанието на Ректорския съвет на ВТУ „Св. св. Кирил и Методий“, 13 април 1992 г., е разгледана докладна записка на началника на отдел „Планово-административен“ и е взето решение „да се отпуснат необходимите средства за регистриране на Университетско издателство“⁶.

Издателството е регистрирано на 20 април 1992 г. от Национална агенция за международен стандартен книжен номер ISBN – София, като му е присъден издателски идентификатор № 524⁷. За отговорно лице е посочен началникът на отдел „Планово-административен“, извършил лично на същата дата регистрирането в агенцията и представляващ административно през следващите години издателството. Това е отбелязано и в периодично излизащите справочници на Националната ISBN агенция и Народна библиотека „Св. св. Кирил и Методий“. Тук е мястото да посочим, че през годините Университетско издателство „Св. св. Кирил и Методий“ поддържа много добри контакти с тази национална институция, дава необходимата информация, ползва се от указанията и е едно от издателствата в страната, което стриктно ги спазва – по отношение композирането на титулните страници, издателско-библиографското каре, разположението на ISBN, знака за авторското право и съответните данни към него, както и останалите издателски изисквания при производството на книгата. Благодарение на това сътрудничество се създава своеобразна тематична и графична концепция на издателството, с утвърдено място на фирмения знак

на авантитулната и титулната страница, с прикнижната анотация, класическото разположение на предговора и послеслова, както и всички онези характерни акценти и орнаментика, които се усъвършенстват от оформителите, художниците илюстратори и техническите редактори на издателството. Тук, разбира се, ръководството на издателството се ръководи от правилата за библиографското оформяване, от принципите на езиково-стилово и литературно редактиране на ръкописите, които биват прилагани в издателската работа през следващите години.

Ръководството на Великотърновския университет несъмнено е съзнавало отговорността си да организира правилно и своевременно издателските процеси, като по този начин насърчи създаването и изпълнението на издателската концепция и статута, материалната база и формирането на творческия и производствения екип. На началника на отдел „Планово-административен“ е разпоредено да разработи концепция и проектостатут на издателството, което е изпълнено още в първите два месеца от основаването. На 27 юли 1992 г. ректорът на ВТУ доц. д-р Владимир Попов издава заповед №Р626, сведена за изпълнение до началника на отдел „Производствен“ при издателството инж. Мариян Кенаров, помощник-ректора, главния счетоводител, началника отдел „Капитално строителство, ремонт и поддръжка“. В заповедта се разпорежда помещенията на първия етаж на учебен корпус 11 (две зали, коридор и сервизни помещения), които до момента са ползвани от Педагогически факултет, „да се освободят и предадат на Университетското издателство, като веднага се извърши текущ ремонт и се пригледат за нуждите на издателството“⁸. Началникът на „техническия“ (в см. „производствен“) отдел трябва да организира разполагането и пускането в действие на техническото оборудване на издателството. Тази задача инж. Мариян Кенаров няма

НАЦИОНАЛНА АГЕНЦИЯ
ЗА МЕЖДУНАРОДЕН СТАНДАРТЕН КНИЖЕН НОМЕР

УДОСТОВЕРЕНИЕ


за присъждане на издателски идентификатор

№ 524
от 20.04.1992 г.

ИЗДАТЕЛ ВТУ "Св. св. Кирил и Методий"
Адрес: гр. Велико Търново пощ. код 5000 ул. _____ № _____
тел. 062/2-80-28 телекс _____ факс _____

Удостоверението е действителен документ за присъждане на издателски идентификатор (код), чрез който ще се изчислява международният стандартен книжен номер (ISBN) на издателските издания и брошури съгласно ГПМС № 28 от 6 юни 1991 г. (ДВ бр.21 от 1991 г.) и ГПМС № 09 от 12 май 1991 г. (ДВ бр. 12 от 1991 г.).

ДИРЕКТОР НА
НАЦИОНАЛНАТА АГЕНЦИЯ:



възможност да осъществи, тъй като няколко дни след датата на заповедта напуска издателството и е избран за генерален директор от колектива на издателско-полиграфическия комплекс „Абагар“ – В. Търново, който оглавява и до момента.

По граждански договор към издателството работи Мирослав Хинков – млад и много добре подготвен специалист. Той е завършил специалност по компютърни технологии и вече успешно работи с много слабо познатата тогава у нас издателска програма Adobe Page Maker. В помощ на Хинков е и колегата му Валентин Ц. Тодоров. Двата безвъзмездно оказват съдействие на началника на планово-административния отдел. Още при учредяването си издателството разполага с компютър и лазерен принтер. Изпълнени с голяма амбиция и решени да положат основите на компютърната зала, младите специалисти монтират компютърната апаратура в освежената и ремонтира компютърна зала на блок 11 (срещу университетската парова централа). Започва наборът и форматирането на някои от първите научни трудове на университета. В блок 11 е настанен също и складът за готовата издателска продукция.

Първото заседание на Издателския съвет е свикано на 18 юни 1992 г. Провежда се в кабинет 302 на Ректората, който, по ирония на съдбата, до неотдавна е бил „партийният кабинет“ на вузовския секретар на БКП. В заседанието се разглеждат три основни въпроса – за проектостатута на издателството (който да се коригира и да се предложи в по-стегната форма), за обособяване на бъдещите заглавия според тематиката им като: Трудове на ВТУ, учебници, учебни помагала и справочници, монографии и научнопопулярни издания, материали от научни сесии; разисква се и въпросът за председател на Издателския съвет, като за обсъждане е предложена кандидатурата на проф. Иван Радев, но окончателно становище не е взето, а дискусиата по избора се отлага за следващия път⁹.

Второто заседание се председателства от началника на отдел „Планово-административен“ (впоследствие заседанията вече се водят от председателя на Издателския съвет). Заседанието е проведено на 1 юли 1992 г. Участват всички членове на Издателския съвет, отсъства по обективни причини доц. Людвиг Селимски. Присъства и ректорът доц. д-р Владимир Попов. Наред с основната кандидатура има и алтернативни – на доц. Гено Генов, на доц. Радослав Мишев и на доц. Иван Стоянов, но те не се обсъждат, тъй като и тримата си правят самоотвод¹⁰. С явво гласуване проф. Иван Радев е избран за

председател на Издателския съвет с тригодишен мандат, който впоследствие е продължен с още един мандат (вече в качеството му на директор на издателството). В същото заседание се гласувани тарифите на издателството за автори, рецензенти, художници, редакторската и издателската работа. Тук се налага да се приложи опитът на сродни издателства в съответствие с обичайната практика, тъй като новият демократичен Закон за авторското право и сродните му права влиза в сила едва година по-късно. Моделът е удачен, разумен и премерен, съобразен с възможностите на ВТУ.

По точка 4 от същото заседание е изслушано становище за състоянието на набраните и коригирани трудове на ВТУ, от инж. Мариян Кенаров. Обсъдено е предложението на двама началници-отдели за отпадането на някои несъобразени с демократичните промени и остарели с постановки в трудовете на ВТУ. Решено е проблемните статии да се върнат в катедрите за повторно преразглеждане¹¹. В заседанието е решено учебникът по „История на български език“ на доц. Харалампиев да се отпечата в печатницата на Университетското издателство като авторът „си заплаща разноските чрез теглен заем и завършени договорни отношения с ръководството на университета“, като заедно с това направи подходяща титулна страница и издателско каре на учебника, а също да представи проект за корицата на изданието. Оказва се обаче, че издателството все още не разполага с подходящ софтуер и шрифтове за многото старобългарски конструкции в композицията на книгата. Авторът очевидно е помислил върху онази пречка, затова предлага сам оригинал, готов за възпроизвеждане. Текстовете са набрани върху електронна пишеща машина, която разполага с шрифтовете на старобългарски, особено за голямата и малката носовка и ятовата гласна. Книгата е заснета в издателската печатница, като е възпроизведена на офсетови пластини с помощта на италианската машина „Репромастер електроникс“ и впоследствие е отпечатана на офсетова машина „Хайделберг“. Така „История на български език“ се оказва първата книга със сложен шрифт, излязла още със създаването на издателството.

В заседанието от 1 юни 1992 г. се приема предложението на двамата началници-отдели да се извърши постепенно компютърно обучение и пренасочване на щатни работници от полиграфическата база за оператори на компютърен набор, в системата на издателско-полиграфическия комплекс под прякото ръководство на началника на отдела „Производствен“¹². Макар да